

Кралицата

*Смелото сърце и пътят
на обръча*

Това момиче е огън

*Отново след 30 години:
две българки ръка за ръка
на подиума*

*Открито писмо до
Невяна и Катрин*

*Невяна: За сънищата,
сълзите от радост и
тъгата, семейството и
мечтите*

Специално издание на Красивата страна на спорта, брой 1

НЕВЯНА – ЖЕНА НА ГОДИНАТА

Невяна Владинова спечели приза „Жена на годината“ в категория „Спорт“ на тазгодишните награди на сп. „Грация“. Бронзовата медалистка от СП Песаро бе номинирана заедно с най-добрата си приятелка Катрин Тасева, с която споделяха подиума няколко пъти през годината, включително и във финала на лента на Европейското в Будапеща, където Катя спечели сребро, а Неви бе трета. Двете грации бяха ослепителни на церемонията, а освен тях в същата категория номинирани бяха Станимира Петрова (бокс) и Анелия Карагюзян (колхозене). Така за втора поредна година призьт отива в художествената гимнастика, след като през 2016-та „златните момичета“ от ансамбъла спечелиха третата си и последна статуетка.

ГРИГОР ДИМИТРОВ – СПОРТИСТ НА ГОДИНАТА, ВЛАДИНОВА ТРЕТА

Григор Димитров е „Спортист на годината“ за 2017-та в 60-ото

юбилейно издание на допитването. Тенисистът направи уникален сезон, като и в момента заема 3-то място в световната ранглиста. А само преди няколко седмици спечели финалния АТП турнир в Лондон. На второ място остана Радослав Янков (сноуборд). Наградата му връчи баща му – Димитър Янков.

Почетното трето място остана за красавицата и най-голяма звезда индивидуалното ни направление в художествената гимнастика Невяна Владинова. Тя спечели над 20 медала през годината, но най-значимият бе бронзът от Световното в Песаро. Нейната награда връчи баща ѝ Станимир. „Благодаря на всички, които гласуваха за мен и ми отредиха почетното трето място. Явно ми върви на бронзови медали тази година (сmee се). Надявам се, че от тук нататък цвета на медалите ще променят цвета си“, каза Невяна Владинова.

НОВАТА „СИЛА“ НА НЕВЯНА ВЛАДИНОВА

Невяна Владинова може все още да не е стартирала сезона заради двете си последователни контузии, но това не значи, че ще

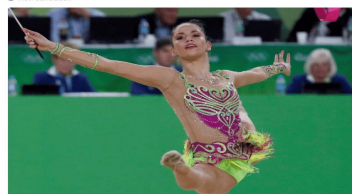
спре да се бори за мечтите си. От няколко седмици Неви вече тренира цели съчетания и с музика и е мотивирана да дебютира ако не на Световната купа в София в края на март, то със сигурност в Пезаро, Ташкент и/или Баку. А вчера ни изненада, показвайки ни най-новия си извор на сила – първата ѝ татуировка, съдържаща японската фраза 強い – „tsuyoi“, или в превод, силен, издръжлив, могъщ. Но това, което я прави наистина специална е, че скрити между символите са олимпийските кръгове, категорично заявяващи крайната цел на Неви – медал от Игрите в Токио след 2 години. А ние ѝ го пожелаваме от сърце.

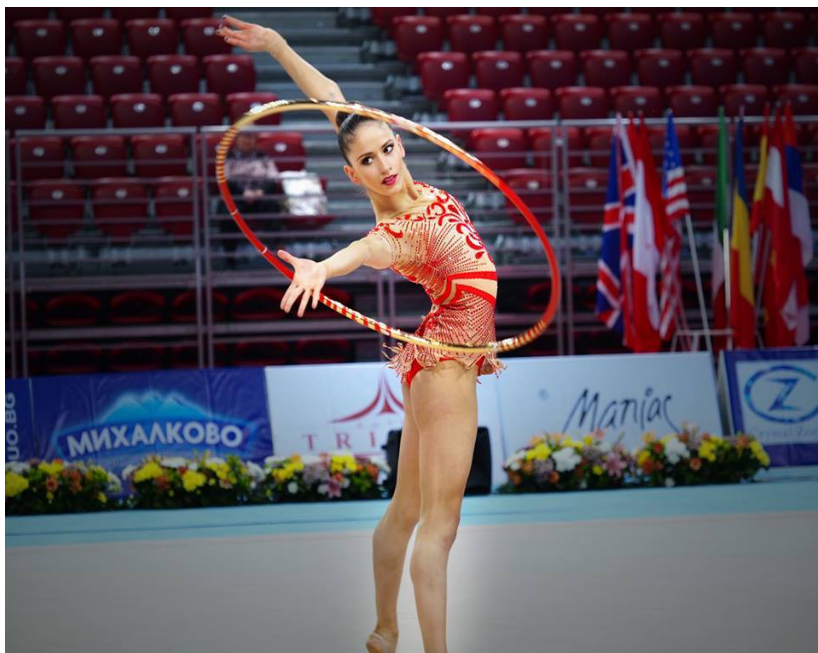

ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ НА „БУЛЕРИЯ“ ПОЗДРАВИ НЕВЯНА ВЛАДИНОВА

„Това беше голяма изненада! Благодаря, че се вдъхнови с една от моите песни“. Това написа певецът Давид Бисбал в „Туитър“ с хаштаг Невяна Владинова. Най-големият хит на испанеца е песента „Булерия“. През целия сезон Невяна взривяваше публиката в състезанията по художествена гимнастика с вихрената си лента на тази музика.

David Bisbal
Fue una gran sorpresa! gracias por inspirarte con una de mis canciones #neviavladinova #BUL @gimnasiaartmita.

СМЕЛОТО СЪРЦЕ И ПЪТЯТ НА ОБРЪЧА

Обръчът полита високо, момичето прави три претъркавания на килима, протяга крак и вместо да го хване, уредът се удря и отскача далеч. Не знам защо, когато затворя очи и си представя Невяна Владинова виждам този момент. Може би, защото съм свикнала да ме радва и това е един от случаите, в които искрено съм страдала за грешка, може би, защото мисля колко много съдбата ѝ е обвързана с тази на обръча.

На първото си голямо първенство – Европейското през 2013 година игра един уред – именно обръч. Грешна музика на обръч остави Неви на позиция извън финала при дебюта ѝ на Световно – 2014-а в Измир. Тогава като най-стабилна българска участничка треньорите и ръководителите решиха тя да играе три уреда, защото за финал се вземат три оценки. Ниската оценка на обръч я лиши от този шанс. През 2015-а на Европейското в Минск обръчът излетя секунди преди програмата да завърши, както вече писах.

Всъщност, този текст не е за неудачите на гимнастичката с обръча, а напротив. Обръчът е идеален кръг. Кръгът описва по

най-добър начин кариерата на това момиче със смело сърце. Обръчът започва да се търкаля докато тя чака своя шанс за националния отбор, превърта се докато тя изкачва позиция след позиция в световния елит и прави пълен кръг, който засега извежда Невяна Владинова до сбъдването на мечтата ѝ – участие на Олимпиада.

Този път не е едно завъртане на обръч. Започва някъде в Плевен, където момиченце, родено на 23 февруари 1994 година, вижда гимнастички с уредите им и решава това да бъде неговата съдба. Ако искате да научите повече за Невяна, гледайте филма “Златната надежда” (ще го намерите в youtube).

Филмът ме впечатли с откровеността на Владинова, която спокойно и в прав текст разказа за дългите години, в които се е борила за мястото си в националния отбор. Тя директно заяви, че дори, когато се е класирала с резултат “винаги е имало по-красиво дете с по-дълги крака”, което да я измести. При някои хора критиката е най-големият стимул. Грацията успява на инат и благодарение на железния си характер. Характер кален, когато е на 11 години и трябва да дойде в София, когато треньорката ѝ Мариана Василева заминава да твори чудеса в

Азербайджан и трябва да реши дали да замине или да остане.

Владинова успява да вземе правилните решения – да последва гимнастичките и влезе в залата, да напусне семейството си и да замине за София, да остане тук, да опита с нов треньор – Бранимира Маркова, да остане да се бори за своето място в гимнастическия свят.

Неви и Бранимира заформираха страхотен тандем от две смели жени. Композициите ѝ са сложни, оригинални и впечатляващи, като бухалките с брейк елемента на Сафри Дуо миналия сезон, и Булерия-та на лента този, с който стигна до първи медал в Световна купа – бронзов в София през май. А новите бухалки не ме оставят да дишам докато жонглирам с тях.

Но да се върнем на обръча. В три поредни години Невяна имаше неудачи с него. Тя игра една и съща програма по музика на Максим Родригес. През 2016-а я смени и ... последваха финали във всички Световни купи, в които участва (пето място в Казан и София, шесто в Минск, Лисабон и Баку, седмо в Гуадалахара). Класиранията казват много, но не могат да пресъздадат програмата, думите не могат да опишат затрогваща композиция на “Списъкът на Шиндлер”.

Вярвам, че в нея ще излее душата си и ще завърши завъртането на колелото с мечтаното олимпийско участие. След Рио я чакат хубави емоции в личен план и новото завъртане на обръча, което трябва да завърши през 2020 година с олимпийски медал.
04.08.2016 г.

БРАНИМИРА МАРКОВА – ВДЪХНОВИТЕЛКАТА И СИЛНИЯТ ОТБОР

В неделя две българки стъпиха заедно на подиум на Световна купа по художествена гимнастика и цял ден усмивката не слезе от лицето ми. Катрин Тасева с отличие в многобоя и в два от финалите, Боряна Калейн с медал при дебюта си. Веднаха исках да напиша нещо специално за тях докато съм под влияние на емоциите, но не ми се струваше честно. Защото в

този текст трябва да бъде и Невяна Владинова. Интуицията ми подсказваше, че ще чакам по-малко от седмица и, че много радост ни чака в негостоприемното Баку. А може би и това, че следя Неви от години и зная, че формата ѝ идва в точния момент, а кой момент е по-важен от предстоящото състезание в София.

Миналата неделя се намери кой да ми развали настроението. Една от националните телевизии започна предаване с новината за златния медал на ансамбъла и нито дума за успехите на индивидуалните ни състезателки. Тази тенденция ме вбесява от няколко сезона, когато Златните момичета спечелиха 81-то си отличие, а след Силвия Митева успехите индивидуално бяха само

спомен... Просто индивидуалните лента, взривявайки публиката с ни състезателки сякаш играеха в вихрената "Булерия".
някакви второстепенни състезания, за които не трябва да се споменава.

И тогава се появи Бранимира Маркова... Първо ни върна вярата с Невяна Владинова. Цялата кариера на красивата гимнастичка върви бавно, винаги трябва да чака и когато през 2013-а получи своя шанс побърза да го хване. Само два сезона по-късно Владинова вече влизаше във финали на големи състезания.

Бранимира имаше и втори вариант и по същото време втората ѝ състезателка Катрин Тасева дебютира успешно в Световните купи.

Неви и Катя са безкрайно различни и изключително близки. Друго такова приятелство между две съпернички не вярвам да съществува. Владинова е нежна, класическата българска красавица с много смелост, а Тасева – екзотичното момиче със собствен стил. Двете са гимнастички от топ класа, а когато са заедно стават още по-силни.

Това видяхме през 2016 година, когато Владинова започна редовно да играе финали, а често Тасева излизаше редом до нея. На Световната купа в София Неви спечели и дълго чакан медал – бронз във финала на

Приказката на треньор и състезател продължи на Олимпиадата в Рио де Жанейро. Българката издържа в една осемчасова квалификация и влезе във финала с шести резултат, бетонирайки се в световния елит. За мен седмото място на Невяна във финала на Игрите е съпоставимо като значимост с бронзовия медал на ансамбъла заради конкуренцията в двете категории.

Като треньор на двете ни най-успешни гимнастички Бранимира Маркова беше избрана и за треньор на националния отбор. Така триото се превърна в ОТБОР, в който влязоха три от най-талантливите ни състезателки Боряна Калейн, Ерика Зафирова и Петя Зафирова със своите треньори Марияна Памукова, Белла Каратанчева и Николай Боев. Брани избра за помощник Силвия Стойнева – треньор на един страхотен ансамбъл девойки, които впечатляваше с композиции, игра и успехи през 2015-а (три от момичетата на Силвия – Тедора Александрова, Мадлен Радуканова и Мадлен Сергеева вече са в новия ансамбъл, който печели медал след медал).

С доброта, класно поведение и усмивка Маркова успя да организира работата на отбора по най-добрия начин. И успехите на индивидуалната ни гимнастика се завърнаха.

Катрин Тасева спечели първия златен медал за този отбор в Киев с великолепната си топка. Музиката на Белослава ни даде и хаштаг #красотатапобеждава, който бързо събра под общ знаменател успехите на грациите – не само на Катя, а на всички момичета.

Последните 10 дни са изключителни. В две поредни Световни купи българка печели бронзов медал в многобоя (Катрин в Ташкент, Невяна в Баку). В Ташкент имаме четвърто място на Боряна Калейн, а двете ни момичета се качиха заедно на подиума във финала на бухалки. Първата, която ги поздрави беше Владинова. Вече писах за това колко много може да значи един малък жест за един голям отбор.

Изводът е един. България с индивидуалния си тим се оформя като втора сила в художествената гимнастика. Момичетата ни се класират по-добре от състезателките на Беларус, Украйна, Израел, Азербайджан, Италия. Засега само Русия стои пред нас. Но... Невяна, Катрин, Боряна и дори Ерика са много по-запомнящи се от близначките Арина и Дина Аверини и Александра Солдатова.

Препоръчвам ви лично да се убедите в това. Не пропускайте възможността да видите на живо Владинова и Тасева на Световната купа (5-7 май), а Калейн, Зафирова и Борисова на Международния турнир (2-3 май).

P.S. Не обичам да изразявам бурно емоции, но ако днес или в неделя Бранимира, Катрин, Боряна или Невяна бяха до мен, нямаше да се сдържа да ги прегърна силно.
29.04.2017 г.

ТОВА МОМИЧЕ Е ОГЪН...

*Това момиче е огън,
Това момиче е пожар,
тя върви по огън,
това момиче е един пожар...
Изглежда като момиче, но тя е
пламък.
Толкова ярък, че може да те
заслепи.
По-добре се обърни настрана.
Можеш да се опиташ, но никога
няма да забравиш името ѝ.
Тя е на върха на света,
най-горещата от най-горещите...*

Познахте ли кое е момичето? Аз да. Ако сте гледали нестинарския танц на Невяна Владинова с обръч този сезон и вашият отговор ще бъде същият. Но за Невяна и обръча писах миналата година, сега е моментът за лентата.

Противно на всички не съм фен на „Булерия“ – музиката на Дейвид Бисбал, с която грацията взривява всяка зала, в която играе. Да, след „Булерията“ всички други гимнастички са ми скучни и безинтересни. Но за мен Невяна е Невяна с топката на Concerto de Aranjuez или с обръча от миналия сезон. Тази Невяна докосва душата ми с всяко свое движение – плавна, лирична, емоционална, дишаща с музиката, интерпретираща всеки тон.

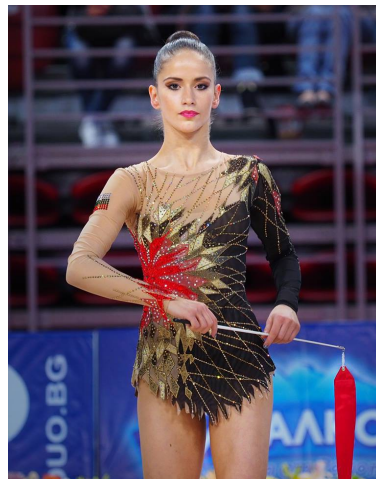
„Булерията“ и вихрената лента олицетворяват пътя на Невяна Владинова като състезател с

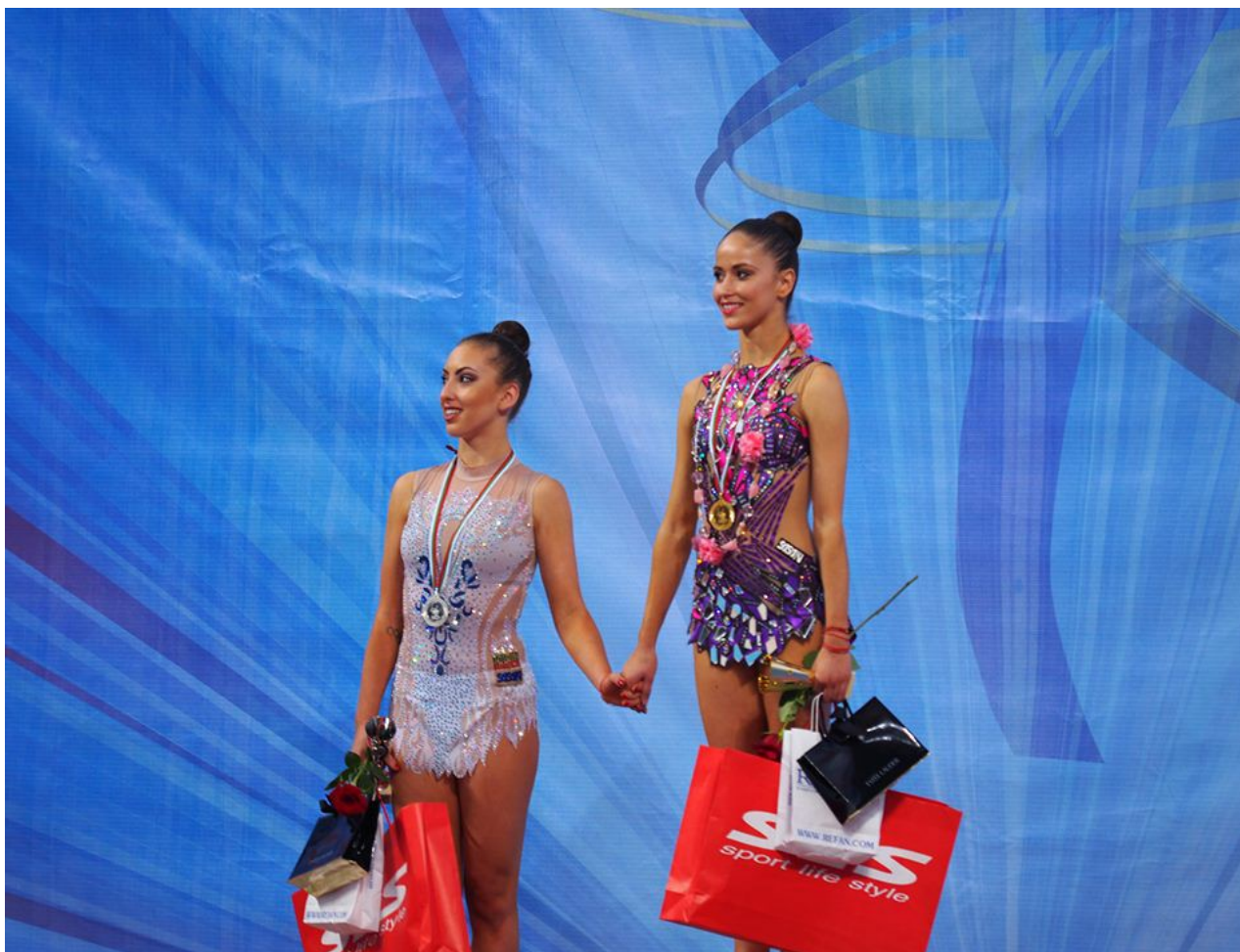
върховете и трудните моменти. На лента грацията спечели първия си медал в Световна купа – бронз в София преди година и изправи публиката на крака. На Олимпиадата в Рио „Булерията“ ми даде още един повод да не я харесвам. Още виждам грешката на финала и момента, в който момичето ни беше на минута от петото място в класирането. В спорта обаче има закономерности и „Булерията“ за мен вече не е грешката от Рио. „Булерията“ е лентата, с която Невяна Владинова се качи на върха на почетната стълбичка в Баку, тихичко запя „Мила родино“, а в очите ѝ блесяха сълзи.

Сълзи по време на химна имаше в очите на бившата ѝ треньорка Мариана Василева, която малко преди това прегърна с толкова много чувство Невяна, когато сложи на врата ѝ бронзовият медал за изпълнението с топка. Не видяхме Бранимира Маркова, но съм сигурна, че и в нейните очи е имало сълзи.

Сълзи замъгляват и моя поглед докато пиша тези редове, защото съм горда от огненото момиче, които обича художествената гимнастика толкова много, че се пребори за своето място в нея. Това момиче пожар, което играе най-рисковите и сложни композиции в момента и което въпреки всичко следващата седмица ще намери време да се снима с всеки фен, да се усмихне на всеки фотограф и надявам се отново ще пее „Мила родино“ за първи път у дома.

01.05.2017 г.

ОТНОВО СЛЕД 30 ГОДИНИ: ДВЕ БЪЛГАРКИ РЪКА ЗА РЪКА НА ПОДИУМА

Годината е 1986, градът е Токио. Лили Игнатова става абсолютна шампионка на финала на Световната купа в Япония. В следващите 31 години българка не е допусната на върха на стълбичката в многобоя на този форум. До вчера.

Денят е 6 май 2017. Празник на храбростта и силата. Невяна Владинова доказва своите по безапелационен начин. Напук на всички години, в които е отхвърляна от националния отбор, напук на времето като „втора състезателка“, напук на всички, които някога са дръзнали да я подценят. Неви стъпва на стълбичката, най-отгоре, където често ѝ повтарят, че ѝ е мястото.

В нейна чест звучи „Мила Родино“. **Невяна хваща ръката на най-добрата си приятелка.**

Виена, 1984:

Един журналистически въпрос към Анелия Раленкова, след току-що приключилото Европейско първенство изправя Нешка Рובהва на тръни:

“— Не ви ли е мъчно, че на най-високото стъпало до вас поставиха още една гимнастичка. Не омаловажава ли това вашия триумф?”

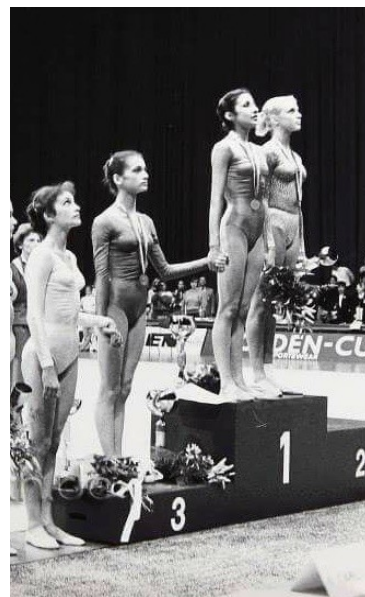
На Раленкова ѝ се налага да сподели европейската титла със съветската гимнастичка Галина Белоглазова. Дилиана Георгиева е втора, Лили Игнатова едва четвърта. Ани обаче дава най-точния отговор:

“— Не, не ми пречи. Това, което ми тежи, е че не застанаха до мене още две — Георгиева и Игнатова. Там им беше мястото. Видяхте ги днес, ще ги видите и утре. И отново ще се убедите колко големи гимнастички са тези двете...”

(„Жажда за върхове“, Маргарита Рангелова и Нешка Рובהва)

Част от тези думи важат с пълна сила за нашите момичета и днес, 33 години по-късно.

А общото между двете състезания е и най-красивото — сестри слушат химна ръка за ръка, със сълзи на очи.
07.05.2017 г.

КРАЛИЦА НЕВЯНА: ЗА СЪНИЩАТА, СЪЛЗИТЕ ОТ РАДОСТ И ТЪГА, СЕМЕЙСТВОТО И МЕЧТИТЕ

Най-нашумялото име в българския спорт в последните месеци безспорно е родената на 23 февруари 1994 година Невяна Владинова. Състезателката по художествена гимнастика проби на международната сцена по категоричен начин. Само преди няколко дни спечели четири златни и един сребърен медал на Световната купа в София. Едно от златните отличия бе в многобоя, а среброто остана за друга българка - Катрин Тасева. На предишната Световна купа в Баку Неви завоюва три медала - бронзов в многобоя, златен на лента и бронзов на топка. А в Гран при на Марбея плевенчанката спечели четири медала - три сребърни и един бронзов.

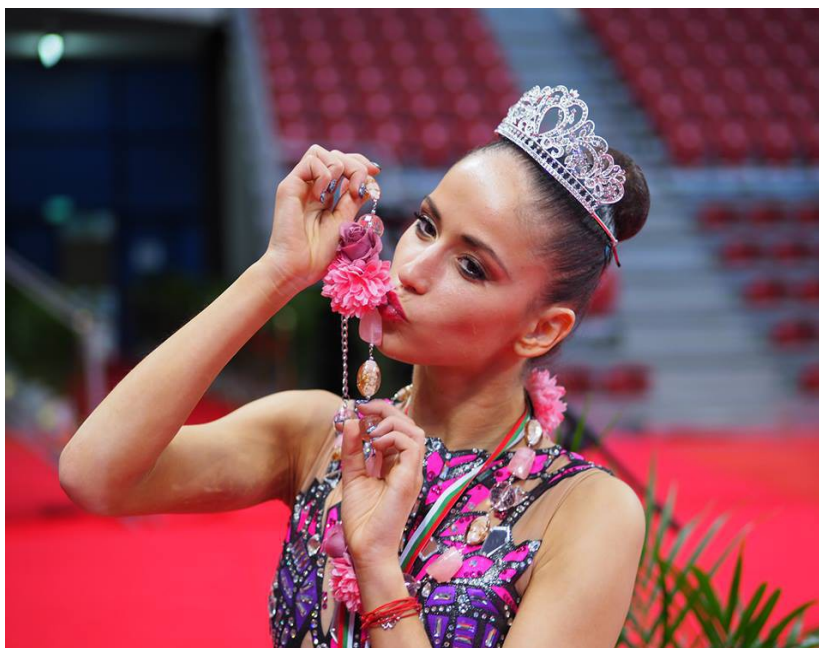
Следва едно малко по-различно интервю. Опитавме се да избягаме от клишетата за "чувствата да играеш пред българска публика", за "очакванията ти за следващото състезание" и "тежък хранителен режим ли спазвате". Ето я Неви - откровена и такава, каквато рядко се показва пред медиите.

-Невяна, какво сънува след четирите медала миналата неделя и общо пет от Световната купа в София? Спечели четири златни и едно сребърно отличие.

-Нищо не сънувах, почти не спях (смее се). Първо бяхме на банкет след турнира, след това се прибрах и разказвах дълго какво преживях тези два дни. На другата сутрин трябваше да ставам рано за телевизионно участие.

-Връщаш ли състезанията в съзнанието ти?

-Да, минават ми като на лента. Представям си съчетанията, как съм ги изиграла и какво съм направила.

-Какво виждаш по-често, щастливите моменти и награждаването, или, когато си сбъркала?

-По-често това, което не съм изиграла успешно. Осъзнавам го по-точно. Радвам се и на щастливите мигове, тях така или иначе ще ги помня по-хубаво.

-Сънувала ли си златен медал, фикс идея ли ти беше преди да спечелиш злато в многобоя в София на турнир от Световна купа?

-Да, мечта ми беше. Сънувала съм го. Не точно преди това състезание, но по принцип. Сънувах Катя (б.р. – има предвид Катрин Тасева) преди Световната купа в Ташкент след първия ден. Дори бях сънувала, че ти беше писал статията (смее се). (б.р. – на въпросното състезание Катрин Тасева спечели три медала – бронз в многобоя, сребро на бухалки и бронз на топка).

-Думите преди няколко години, че трябва да изчакаш и има момичета с по-дълги крака от теб, амбицираха ли те?

-Да, няма как да не ме амбицират. Всъщност, аз не чаках, а работих през цялото това време. Сега, когато се върна назад, наистина признавам, че не е било моето време. Сега изглеждам доста по-добре и приличам на гимнастичка.

-Можеше ли да се откажеш тогава?

-Не, никога не съм искала. И да ми е минавало през ума, никога не съм го казвала. Така или иначе съм жертвала доста неща, какъв е смисълът да се откажа?! Отдадох живота си на художествената гимнастика, по цял ден правя това от години.

-Колко пъти си плакала, когато животът е бил несправедлив?

-Плакала съм, но гледам да не ме видят.

-Кога за последно се случи?

-От радост или?! (смее се)

-Добре, кога за последно плака от радост?

-Преди няколко дни на Световната купа в София. Знаете ли, винаги когато съм била на състезание и съм слушала химна, когато те са ставали първи, съм си казвала - това знаме ще е там и заради мен (усмихва се). Обещавам. Изпълних си обещанието. Всъщност, това беше най-емоционалният момент, когато се качих най-отгоре на стълбичката и химнът звучеше заради мен. Връщах състезания назад, премислях какво ми се е случвало. Но просто бях много щастлива. Особено, когато бяхме с Катя заедно (б.р. – в многобоя Невяна Владинова спечели златен медал, а Катрин Тасева –

сребърен. При награждаването двете се хванаха за ръце една до друга на почетната стълбичка). Това беше наша обща мечта.

-Вие с Катрин сте световен феномен, две съпернички, а се обичате толкова много...

-Така е, защото много преди да станем добри гимнастички, сме приятелки. Ние израснахме заедно. Още преди да станем конкурентки, сме изключително близки.

-Как ще обясните на хората, че наистина има искрени чувства между вас. В крайна сметка едната трябва да бъде първа, а другата – втора?

-Няма смисъл да обясняваме нищо. Ние сме достатъчно близки, за да изживеем едната да е първа, а другата втора. Толкова се радвам за нея, че не може дори да ми стане по-неприятно от моето класиране, ако съм зад нея.

-Има ли друг подобен случай като вашия?

-Рускините Маргарита Мамун и Яна Кудрявцева също бяха близки. Не знам дали толкова, колкото нас, но не е важно.

-Да се върнем на сълзите. Какво те натъжава или обижда?

-От физическа болка или контузия много рядко плача (сме се).

-(прекъсвам я). А колко пъти плака, защото ти липсваше семейството?

-О, като малка много плачех. Да, в началото беше трудно, пропуснах доста празници и заради това плачех. След това обаче свикнах. Но никога не съм се чувствала самотна, родителите и сестра ми винаги са правели всичко, за да бъдат до мен. Или те са идвали, или аз съм се прибираща в Плевен. Никога не съм била самотна.

-След успеха на Световната купа в София обаче написа, че малко или много си пренебрегвала семейството си през тези години? Майка ти

отвърна, че не е така...

-Няма как да не е така. След състезание те изчакват абсолютно всички деца и фенове да се снимат с мен или да си вземат автографи, и чак тогава идва техният ред. Виждаме се за малко, казват ми честито и вече трябва да тръгват. Това се случи и на прибирането ни след Олимпиадата. Аз стигнах до тях час и половина, след като ни посрещнаха на летището. Няма как да пренебрегна децата, те са ни най-големите фенове.

-Колко амбициозни са родителите ти?

-Не са от онези с болните амбиции. Да, подкрепяли са ме. Казвали са ми обаче, че когато ми стане много тежко – особено майка ми, че идва, прибира багажа и се прибирам вкъщи.

-Най-лесното е да ти вземат багажа и да те приберат. Тогава няма да има тези успехи, нали?

-Така е. И поради тази причина аз никога не съм искала да изоставя гимнастиката и да се прибирам. Няма смисъл. Щях да изпусна много неща.

-Посвети успеха си на треньорката Бранимира Маркова. Какво означава тя за теб?

-Тя има най-главна роля за моите успехи. Естествено, всички треньори, при които съм била, имат принос за това, което съм в момента. При нея успях да се изградя като състезател, да

израсна още и още и да имам мой стил. Тя е много спокойна, много ме мотивира. Като ме погледне в очите и лъха спокойствие.

-Снимката, на която двете се гледате в очите...

-Да, това винаги го правим. Не мога да изляза на килима, ако не я погледна.

-Ще разкриеш ли малка част от онези думи, които тя ти казва секунди преди да излезеш на килима пред публиката?

-Ние много не си говорим с нея. Усещам я зад мен и това ми стига. Разбираме се без излишни приказки. Най-често ми казва, че ме обича и вярва в мен (усмихва се).

-Имаш ли ритуали преди състезание – да правиш едни и същи неща, да стъпваш с единия крак на килима или да използваш едни и същи гримове?

-Не, не съм суеверна. Гледам да не залитам чак в такава крайност. Не мога да мисля за такива неща. Това страшно много обременява психиката. Опитвам да се фокусирам върху съчетанията и това, което ми предстои.

-Спокойна натура ли си?

-Много съм спокойна, много трудно ми личи емоция. Трудно се забелязва. Дори трудно изразявам голямо щастие.

-Когато говорим за предишни години, какво ще кажеш сега, когато взе корона за Кралица на красотата на Световната купа в София?

-Ами като се гледам преди няколко години не съм била за тази корона (смее се). Естествено, няма как да не ме ласкае. Щом ме избраха мен сред толкова много гимнастички... Всички сме красиви, оценявам този успех.

-Кой е най-близкият ти човек, когото би взела някъде, ако идва краят на света?

-Само един ли?!... (смее се)

-Защо не си надута звезда, която публикува снимки във Фейсбук или Инстаграм. Имаш право да го правиш, печелиш златни медали и си една от най-известните спортистки в момента в България.

-Защо трябва да съм надута?!?

-Защото много момичета на твоята възраст го правят.

-Да, знам, че е така. На мен не ми харесва. Такова парадирене, такива неща не са ми по вкуса. Мисля, че е излишно. Аз смятам, че трябва да сме пример за децата.

-Как се виждаш след 10 години, а след 30?

-Искам да имам семейство, поне

две деца. Ако може да са момчета (смее се с глас).

-А ако не са момчета и те накарат – мамо, ще ни закараш ли в залата по художествена гимнастика, ще ги заведеш ли?

-Ако те ме накарат – да. Но ще ги оставя те да преценят и да изявят желание.

-А ако ти трябва да направиш избора и да ги доведеш в залата?!

-Да, ще го направя. Защото нашият спорт има и хубави страни. Въобще не съжалявам, че се занимавам с художествена гимнастика. На 23 години съм, а съм обиколила почти целия свят. Запознаваме се с хора, с различни култури. На моята възраст, ако не съм спортист, какво ще правя?! По цял ден по кафетата...

-Липсва ли ти свободното време, което други момичета и момчета имат?

-Ако имам такова време, със сигурност ще се чудя какво да го правя. Но не ми липсва. Ние също излизаме. Не си мислете, че стоим затворени и само тренираме. Просто се прибираме малко по-рано или разпускаме повече в събота, тъй като неделя ни е почивен ден.

-Кога беше по-щастлива, когато се класира на финала на Олимпиадата или преди

няколко дни, когато взе медалите в София?

-(дълго мисли). Различно беше усещането. Сега го изживях по-емоционално. Беше пред наша публика. Хората също го изживяха заедно с мен.

-Тежат ли ти очакванията?

Защото от тук нататък наистина хората чакат чудеса от теб.

-Да, по-тежко е, но това ме мотивира. В последните няколко месеца се създаде страхотна конкуренция в националния отбор индивидуално. Пет момичета сме и на трениорите вече е трудно да изберат кои да отидат на състезание. Моето мнение е, че трябва да участва най-добре подготвената. Конкуренцията прави така, че можем да напредваме. Ако съм сама, в един момент може да се изгубя и да не знам на какво ниво съм. А от друга страна, не дай боже, ако ми стане нещо – някаква контузия, знам, че има кой да ме замени.

-Предстои европейско първенство. Отново те изпращаме с очаквания за медали. По-голямата цел обаче е Световното в края на август в Песаро. Искаме да станеш световна шампионка...

-О, и аз много го искам, разбира се. Но трудно си вярвам. Не го правя, за да ми казват хората, че съм добра. Така го чувствам. Естествено, че искам да бъда световна шампионка, но е много трудно. В момента с този нов правилник силите почти се изравниха.

-Именно този нов правилник е в основата да играеш

изключително сложни съчетания. -При този правилник, ако не рискуваш, няма как да спечелиш. Няколко пъти ще загубиш, но с прости съчетания няма как да се получат нещата. Това пък на мен ми харесва, защото има интрига, започнаха да се получават страшно изравнени състезания.

-Защо Русия отстъпи позиции от началото на тази година. И ансамбълът, и вие с Катрин Тасева вече ги побеждавате на

няколко състезания?

-Не смятам, че са отстъпили. Просто беше в началото на сезона, когато все още всички правят грешки. И в крайна сметка печелеше този, който по-малко допускаше грешки.

-Дразнят ли те приказките, че в София не са пристигнали най-добрите рускини и затова сте ги победили?

-Не ме дразнят, защото за мен слаби рускини няма. Това трябва да е ясно на всички. Те няма да допуснат да се явят на състезание с момичета, взети от гората. Това, че не са първите и най-силните, не означава, че са слаби. Едвата от двете, които бяха на нашата Световна купа в София, е медалистка от европейското първенство за девойки.

-Два сезона играеш съчетанието с лента на музиката на Давид Бисбал „Булерия“. Навсякъде по света взривяваш публиката с това изпълнение...

-Да, изключително голямо удоволствие ми е да играя с лента по тази музика. Чувствам се най-сигурна с лентата. На състезания нямам търпение да стигна до нея, за да я изиграя.

-Ще издържиш ли до още една Олимпиада?

-Натам съм тръгнала. Какъв е смисълът да продължа след Рио, ако не се целя в Токио?!

-Каква е крайната ти амбиция извън предстоящите Европейско и Световно първенство тази година?

-Амбицията е олимпийски медал! Ако съм здрава, ще издържа и искам медал от Токио през 2020 година.

-Първият и единствен медал на България в индивидуалното направление на олимпийски игри е взела Адриана Дунавска през 1988 година...

-Дай боже 2020 година да се случи и две българки да вземат медал! Да напишем нова история...

12.05.2017 г.

ОТКРИТО ПИСМО ДО НЕВЯНА И КАТРИН

Невяна и Катрин, позволявам си днес да се обърка към Вас в писмена форма, в навечерието на най-важното състезание за Вас тази година.

И искам да Ви благодаря.

Благодаря Ви, че ми върнахте интереса към индивидуалната гимнастика.

Благодаря на Невяна за финала в Рио, който за мен е равен като постижение с медала на ансамбъла.

Благодаря на Катрин, че беше там и подкрепяше Невяна.

Благодаря на Невяна за топката, с която докосва душата ми.

Благодаря на Катрин за топката, с която показва колко красиво може да бъде едно изпълнение на българска музика.

Благодаря на Невяна за смелостта, с която се хвърля в толкова сложните си композиции (признавам си, че ми е много трудно да гледам бухалките ѝ и да дишам едновременно с това).

Благодаря на Катрин за това, че показва колко женствена може да бъде гимнастиката.

Благодаря Ви, че ме карахте да плача от радост и гордост.

Благодаря Ви за всички медали, които спечелихте тази година.

Благодаря Ви, че сте в света на

Сузанита и „Яката дупара“ сте пример за децата.

Благодаря Ви, че сте хванахте за

ръка на подиума в София и показахте, че спортът е нещо много повече от състезание. Благодаря Ви, че направихте всичко това за НАС!

Следващите думи вероятно са пълна противоположност на всичко, което ще чуете днес, на всичко което феновете очакват. Неви, Катрин, на Световното аз вне искам медали. Вие, надминахте очакванията ми през този сезон, спечелихте медали, за които само съм мечтала отново да видя на гърдите на българска състезателка.

След всичко, което ми дадохме, ми се иска това състезание за бъде за ВАС. Да излезете без страх и без мисъл за оценки, класирания и медали. Да изтанцувате „Красотата“ и „Булерията“ така, както само Вие умеете и деа се насладите на всяка секунда от тази минута и половина. Защото, ако Вие сте доволни, всички НИЕ ще се радваме за ВАС.

P.S. Благодаря и на Бранимира Маркова затова, че изгради две чудесни гимнастички и две прекрасни млади жени. И дано не се сърди за написаното, че медалите не са важни.

29.08.2017 г.

КАК ЕДИН СЪН СЕ СБЪДНА ЗАЕДНО С ЕДНА МЕЧТА

Интересно нещо са чуждите езици. Понякога е изнервящо това, че там има дума, която не може да преведем при нас, или обратното. Една от любимите ми такива е tribute. На български най-близката дума е „почит“, но някак не носи този зярад. След като няма точен превод на български за tribute следва справката в тълковния речник – „действие, изявление или дар, който има за цел да покаже благодарност, уважение или възхищение“. Този текст е tribute за една гимнастичка, един медал, една мечта и един сън, който се сбъдна. Мечта и сън – две думи на български език, за които в английския се ползва една „dream“.

Напоследък търпя честа критика за това, че не се отнасям справедливо с двете ни топ гимнастички и че имам пристрастия. За мен това означава, че върша добре работата си на журналист, защото съм успяла да скрия пристрастието си. Винаги съм обичала гимнастиката, но за първи път обичам гимнастичка. И това е така, защото Невяна Владинова ме докосва с всяко свое изпълнение (вижте снимката и ще ме разберете). Не съм съвременник на големите успехи на Златните ни момичета, но съм щастлива, че имам възможността да следя пътя на Невяна – една гимнастичка с грация и аура на доброта. И затова мечтаех тя да вземе своя медал.

И след като вече се разкривам, ще Ви споделя, че след като Невяна изигра съчетанието с топка (не крия, че е любимото ми този сезон) във финала на Световното аз знаех, че това ще бъде медал. Българката игра четвърта, а след нея предстоеше да играят двете близначки Аверини, Катерина Галкина и Лаура Зенг. Минути след това оценката 17.950 ме убеди в

медала. Оставах само около 10 минути на трепетно очакване. Когато Беларус подаде контестация знаех, че тя няма да бъде уважена и смелата българска гимнастичка ще вземе мечтания медал. Dreams coming true – Мечтите се сбъдват или Сънищата се сбъдват. Знаех, че Невяна ще спечели медал, защото две седмици преди Световното сънувах българката на почетната стълбичка с бронзов медал на топка. Какво още сънувах? Сънят ми продължи с финалите на бухалки и лента, където участвах и двете българки. Така след медала на Невяна, бях убедена в деветте часа очакване, че ще гледам и Катрин Тасева на финал. Прекрасно е когато сънищата и мечтите се сбъдват, нали?
07.09.2017 г.

НЕВЯНА ВЛАДИНОВА: ЗА ВЯРАТА, МЕДАЛИТЕ, ЗАЩО НЕ СЕ ОПЛАКВА И ЗА СТРАХА ОТ... САМОЛЕТИ

Невяна Владинова безспорно е българската звезда в художествената гимнастика. За една година направи страхотен скок в развитието си. В края на август миналата година се класира на финал на Олимпиадата в Рио, а година по-късно спечели бронзов медал от световното първенство в Пезаро.

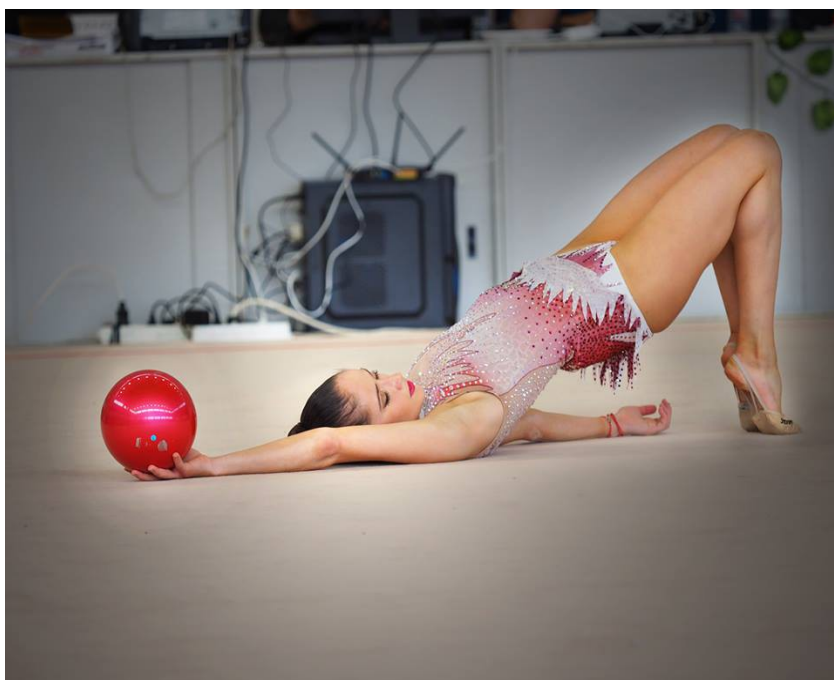
Само през този сезон Неви събра общо 22 медала. Казва, че последният от Пезаро й е най-ценен. Направихме интервюто, докато тя е на лагер в Поморие. Предстоят й дни на възстановяване и почивка, а след това нов лагер в Белмекен и начало на новия сезон. Ето какво каза Невяна за читателите на агенция БЛИЦ:

-Невяна, написа горе долу следното, след като спечели бронзовия медал на Световното - „преди 15 години 56-та на държавно първенство, а сега медалистка от Световно.“ Важно е колко хора са ти вярвали, че ще стигнеш до тук, но по-важно е ти самата вярваше ли си?

-Да. За да стигна дотук, може би съм си вярвала. Може да не съм го показвала и демонстрирала, но дори подсъзнателно съм си вярвала. Няма как без да го правиш да стигнеш някъде.

-Когато взе медала в Пезаро какво си каза?

-Много-много не можах да повярвам. Дори, когато бях на стълбичката, стоях и все едно не бях аз. Все едно се гледах от страни. Иначе после бях много щастлива. Какво си казах ли?! Че това е само началото (смее се). Гледах си го много медала, почти спях с него.

-Доволна ли си от представянето на Световното?
-И да и не. Няма как от всичко да съм доволна.

-Можеше да постигнеш и още, например в многобоя или на лента, където не успя да се класираш на финал?

-Можех. Разбира се, че можех. Оставяме обаче това, което не успях да постигна в Пезаро, за София. За световното първенство, на което ще бъдем домакини догодина.

-Каза да не бъдем алчни, защото можеше да не се спечели и това?

-Не, имах друго предвид. Имах предвид, че четвъртото място на бухалки не беше провал, защото имаше места, на които се опитаха да го изкарат така.

-Кой ти се обади първи след медала при положение, че трябваше да си на няколко места и да вършиш какво ли не – награждаване, минаване през микс зона, интервюта, снимки... (замисля се няколко секунди)
Приятелят ми. Но през това време много хора ми бяха писали в социалните мрежги. Ето нещо, което може би феновете ми не знаят. Целенасочено не влизах във фейсбук през цялото време на световното първенство. Не исках да се разсейвам. Естествено, че нямам нищо против феновете, обожавам ги. И сега вече съм свободна и се

старая да отговоря на всеки един от тях. Но тогава се надявам да са ме разбрали, исках пълна концентрация за Световното. А Фейсбук и останалите социални мрежи малко или много разсейват вниманието.

-Как успяваш да останеш толкова спокойна – наблюдавал съм те остри и даваш вид все едно покрай теб не съществува никого?

-По-скоро ми е природа. Аз съм спокойна по принцип. Е, понякога ми се случва да изпадна в криза – някой самолет (смее се), иначе съм уравновесена. Ако се притеснявам за нещо, веднага си казвам – ето, сега си на земята, всичко зависи от теб. Успокоявам се.

-Не може да не си изпускала нервите си, да хвърляш удари, да блъскаш от яд.

-Това нещо не мога да си го представя, това няма да съм аз.

-Какво никога няма да забравиш от това, което е казвала майка ти?

-Да съм себе си. А, и през годините винаги ми е казвала, че ако не издържам, идва и ме прибира (смее се). Не че е идвало такъв момент, но думите са били по-скоро знак, че винаги е била и ще бъде до мен. Винаги ще ме подкрепя и за нищо няма да ме съди.

-Преди Световното имаше 21 медала, сега станаха 22...

-Допълнихме още един, но много важен медал. В основата винаги е била вярата. Без вяра нищо не можеш да постигнеш. Но и нещо много важно – много тренировки, много работа. Всичко е работа, която се отплаща в момента. Иначе, не съм броила медалите през сезона. Радвах се за всеки един от тях, помня всеки един от тях – какво, къде и как съм го спечелила. Надявам се следващата година бройката да е още по-голяма.

-Най-после осъзна ли, че си част от световния елит на художествената гимнастика? Някои хора ти повтарят, че си добра и че трябва да си вярваш повече.

-(смее се) Не съм човек, който много си вярва, но работя върху това, защото е важно. Наистина, усещам се, че вече съм част от сериозната конкуренция и че успявам да вярвам в себе си малко повече.

-Стигна до момент, в който испанци те обичат (на снимката вдясно е с най-голямата й испанска фенка), развяват българско знаме и събират пари, за да дойдат и да те подкрепят?

-Любовта ни е взаимна. Харесвам Испания, а хората там се влюбиха в изпълнението ми на лента на песента „Булерия“. Всеки път, когато играя лентата в Испания, все едно има концерт на Давид Бисбал (изпълнителя на песента). Ще зарадвам испанските си фенове още веднъж с Булерия-та, за последно през месец ноември, когато имаме продукция в Билбао.

-Нарекох вашия тандем с Бранимира Маркова – любимият тандем за печелене на медали. На какво се дължи разбирателството ви?

-Пак на вяра. Аз много вярвам в нея, каквото ми е казала, всичко е станало. Тя ми е повече от треньор, тя ми е приятел, но в същото време имам достатъчно респект към нея. Паснахме си много. Аз не мога да обещая, но

знам, че можем да постигнем още много и да работим здраво още много. Защото има накъде (смее се).

-Неви, защо не се оплакваш като повечето българи. А след това да се оправдаеш, че си имала причина да не успееш.

-Защото на терена никой не се интересува каква причина имаш, нито съдиите, нито феновете - никой. Трябва да го направиш така или иначе. А и смятам, че позитивното мислене помага.

-А можеш да се изкараш герой, ако нещо не ти е било наред и си успяла? Винаги можеш да се възползваш от това.

-Няма смисъл. Като спечелиш, така ли иначе излизаш герой. На всеки му се е случвало да преодолее нещо, това не е геройство.

-В индивидуалната надпревара конкуренцията става все по-жестоката, вече има две американки и две японки освен рускини, момичетата от Беларус, Италия, Израел. Какво е нужно, за да обясниш на хората, които са по-далеч от гимнастиката, че не е никак лесно да спечелиш медал.

-Изобщо не е лесно. Даже е много трудно. Абсолютно всички играят гимнастика, работят много и напредват. Във всяка точка на света има гимнастика и нещата стават все по-трудни. Видяхте на световното първенство, че имаше момичета от Шри Ланка, Кабо Верде, Сингапур и къде ли още не. Те също работят, не сме само ние. Имам наблюдения, всички напредват и показват интересни неща. Художествената

гимнастика страшно много се развива.

-Сега сте на лагер в Поморие, после Белмекен, а след това обратно в залата...И новият сезон започва? Май нямате много време за почивка.

-Достатъчно ни е времето. Защото винаги съм казвала, че след дълги паузи после доста по-трудно влизаш в ритъм. Една седмица те връща доста назад. Има време да си починем.

-От какво се страхува Невяна Владинова?

-Да лети със самолет (смее се)

-Парадокс, защото ти се налага да летиш поне по два пъти в седмицата.

-Може би е заради това. Е, не винаги ме е страх, но понякога. По средата на полета вече съм добре.

-В какво вярваш?

-Вярвам в родителите ми, приятеля ми, семейството.

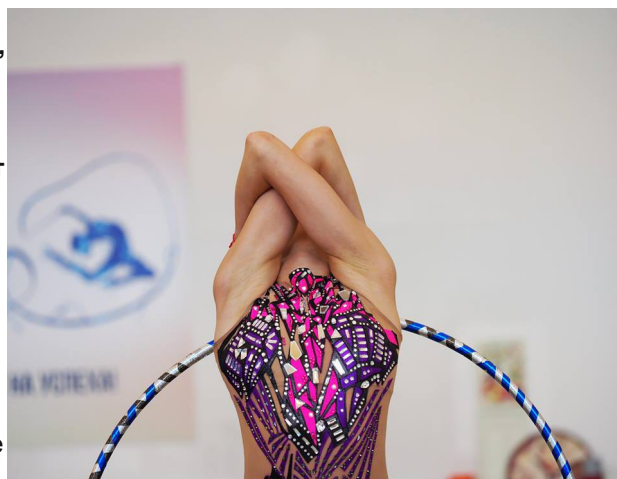
-Откакто стана по-известна, имаш ли много нови „приятели“, които искат да се докоснат и да се възползват от теб?

-Обкръжението ми е такова, че здраво ме държи на земята. А аз, когато усетя, че някой се възползва от мен, просто не контактувам. Засега не съм забелязала такова нещо. По-скоро има фенове, които се радват и ме подкрепят. Много им благодаря.

-На кого друг искаш да благодариш?

-Особено много на Илиана Раева. Вие сами видяхте какво направи на световното първенство. Ставаше сутрин в 05:00 – 06:00 часа и беше

неотлъчно до нас в залата по цял ден. Вечерта беше скапана. На другия ден обаче беше нов човек,

все едно преродена. Не знам как го правеше, възхищавам й се.

-Какво искаш да ти се случи сега, не в далечно бъдеще?

-Искам да съм здрава, за да работя много. Искам да направим новите съчетания, да си станат мои и да си ги усетя (смее се).

-Ще имаш ли нова „Булерия“, която безспорно взривяваше публиката?

-Трябва да имам такова съчетание, особено, когато знаем, че догодина сме домакини на Световното. Трябва да направим нещо по-добро. Да, лентата ми беше много любима и ме е яд, че не успях да я изиграя на световното. Но едно съчетание, колкото по-старо става и се играе във времето, по-скоро се разваля. Сега сме готови да направим нещо по-взривяващо.

-Заедно с Катрин Тасева и останалите момичета от ансамбъла бяхте на посещение при президента навръх Съединението.

-Беше голяма чест за нас. Като малка дори не съм си мечтала да вляза в президенството. Много приятно съм изненадана от него, хареса ми като човек. Това, че ни покани, е нещо уникално. А и това, че беше запознат с нашите състезания и успехи и че предложи изграждането на нова академия за художествена гимнастика ни впечатли още повече.
08.09.2017 г.

НЕВЯНА ВЛАДИНОВА ОТКРОВЕНА: ПРЕДИ 15 ГОДИНИ БЯХ 56-ТА НА ДЪРЖАВНОТО ПЪРВЕНСТВО, А СЕГА...

Невяна Владинова спечели бронзов медал от световното първенство по художествена гимнастика в Пезаро (Италия). Така тя завърши един изключителен сезон, в който завоюва 22 отличия! От тях 7 златни, 7 сребърни и 7 бронзови от общо 11 състезания. След края на сезона Неви благодари на всички, които имат принос за успехите ѝ.

В една от социалните мрежи Неви написа: "Преди 15 години бях 56-та на държавно първенство. Колко ли хора вярваха, че ще ме видят тук..."

"Медал от световно - поредната сбъдната мечта! Мечта, зад която стоят толкова много хора, на които искам да благодаря - на целия екип, на федерацията, на г-жа Раева, на родителите ми, на сестра ми, приятеля ми (най-търпеливият човек на света), както и всички мои близки приятели, които ми дават сила и вяра от малка!"

Благодаря на всички хора, които се молеха за нас и преживяха състезанието с нас. Главната причина за моите успехи е моят

личен треньор Бранимира Маркова, която вярва в мен от самото начало и ще вярва до края, защото това е само началото? И последно ще кажа, че този път с Катя може и да не бяхме хванати за ръка на стълбичката, но ние се държим за ръка по пътя напред и пишем нашата история!!!".

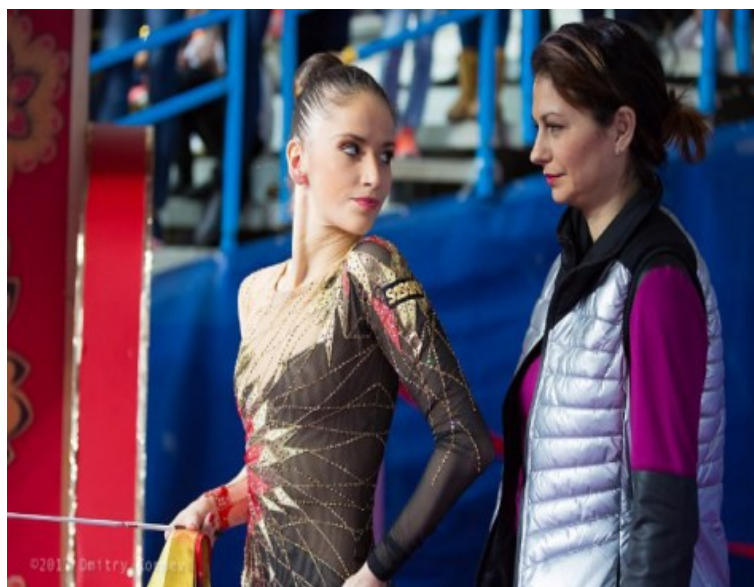
ИСТОРИЯТА НА ЕДНА СНИМКА: КОГАТО ТЯ ВЯРВА В МЕН

Двете са неразделни вече няколко години. Повече от седем, заедно са от 2010-та. Разбират се с един поглед. Знаят как се чувстват във всеки един момент. Усещат се. Заедно са и в хубавото, и в лошото. Напоследък повече е хубаво. Тя държи кърпата ѝ преди да излезе на килима. Казва ѝ специални неща. После се задава красотата. Невяна Владинова омагьосва с грациозността, която излъчва. Пленява публиката. Почти всичко красивата плевенчанка дължи на Бранимира Маркова. Треньорката, която неотлъчно е до Неви.

Тяхната връзка е повече от силна. И такава ще продължи да бъде до края. До края обаче има доста време. Неви вече е част от световния елит. Доказателствата са факт. Още миналото лято вдигна публиката на крака на нашата Световна купа в София. Спечели първия си медал от световни купи. След това направи фурор и влезе във финала на Олимпиадата. Този сезон съвсем нормално очакванията към нея са още по-високи. Следващата цел?! Със сигурност медал от Световното първенство догодина в София. Тя ще се справи, сигурен съм. Защото Бранимира е до нея. А двете си вярват.

„Любимият ми момент - когато без нито една дума разбирам, че ТЯ вярва в мен!“

Тези думи на Невяна казват всичко. Не са нужни повече, за да усетите колко много вяра има между двете...

ТОРТА, ТАНЦИ И ПЕСНИ! НА РОЖДЕН ДЕН НА НЕВИ

23 февруари (четвъртък). Днес. На базата на Раковски е повод да се празнува. Красивата Невяна Владинова има рожден ден. Все още може спокойно да споменаваме годините ѝ. Става на 23. Капитанката на националния отбор индивидуално вече е фактор в световната гимнастика. Така я определи главният мениджър на отбора Бранимира Маркова.

Всеки рожден ден на "Раковски" се превръща в мини празник преди и по време на тренировките. Особено преди началото на заниманията. Така бе и днес. Всички състезателки посрещнаха Неви с цветя и музикален съпровод. Звукът от отваряне на кутии бонбони и лакомства е най-любим на момичетата. Въпреки че всички спазват специален хранителен режим не са на извънредно строга диета. Могат да "прегрешат" с няколко бонбона и парче торта. А днес торти имаше в изобилие. Някои от тях домашно и вкусно приготвени.

Кухнята, в която вече бе приготвено специалното обедно меню за състезателките, бе превърната в стая за цветя.

Огромна и красива саксия веднага привлича погледа. Подаръци и... отново лакомства донесоха най-радостните мигове на рожденичката. Естествено, и стотиците пожелания. Първо от най-близките - семейството и любимата ѝ сестра, както и от многобройните фенове.

Всичко обаче продължава в съвсем нормален ритъм.

Тренировката на базата на "Раковски" е обичайна. Както всеки ден. Неви тренира отделните елементи и подобрява съчетанията си. Не в почивка, за да

празнува. Нито ще вдига голям купон, тъй като и утре е на тренировка. Ето защо ежедневието на състезателките по художествена гимнастика не е никак лесно. Рождените дни или другите празници минават между многобройните тренировки и залата.

Честит рожден ден, Неви. Пожелаваме ти много здраве, късмет и много успехи. И този

сезон ще продължим с нашето запазено "смажи ги с Булерията"...

ЕДНО ЩАСТЛИВО СЕМЕЙСТВО

Едва ли има родител, за който щастието на детето да е най-важното нещо. А Веселина и Станимир Владинови трябваше да чакат, за да споделят успеха на дъщеря си. Невяна Владинова спечели първия си медал от Световна купа по художествена гимнастика на родна земя, пред погледа на своите родители.

Първите, които я поздравиха бяха треньорите, съотборничките, целият щаб. Последва награждане, поздрав от медии, интервю. А семейството от Плевен чакаше търпеливо пред езалата, за да сподели радостта на детето си.

И пак им беше трудно да стигнат до нея за снимка, заобиколени от десетки деца, които искаха да се докоснат до грацията.

Там до Неви винаги са нейните родители, сестра ѝ Моника, а на състезанията в чужбина може да видите нейните баба и дядо Симеон, винаги с фланелки Team Nevi.

КОЙ Е ПАНЧО И ЗАЩО... НАЛАЗВА ВЛАДИНОВА

привързва към Неви и Весо и в дома наставя истинско шоу, когато Панчо е пуснат на свобода...

Те са най-готините, най-забавните и най-влюбените. Те са чаровни и позитивни. Те са Невяна Владинова и Веселин Манолов. Тя е голямата ни звезда в художествената гимнастика. Капитан на националния отбор индивидуално, участник на Олимпиадата в Рио де Жанейро. От няколко години е част от световния елит на красивия спорт, спечели и медал от световното първенство в Пезаро през 2017 година. Той е голямата ѝ любов, занимава се с хип хоп танци и никак не е далеч от художествената гимнастика. И Невяна работи с хореографи, за да изработи съчетанията, и Веселин влиза в ролята на хореограф, за да измисли най-завладяващите танци. Толкова за тях двамата... Ред е на третия постоянен член на семейството. Панчо. Често може да го видите да... налазва Невяна Владинова. Буквално! И да се опитва да прикове вниманието към себе си. Любовта между Неви и Весо обаче не е застрашена. Панчо е просто игуана, която се чувства добре при двамата си стопани. В началото не е никак кротък, дори се опитва да хапе. Постепенно се

МАЛЪК ЖЕСТ НА ГОЛЯМ ОТБОР

Един малък жест може да означава толкова много. Един миг може да промени отношението ти към някого. Не че досега не харесвах националните ни състезателки по художествена гимнастика, напротив фен не съм на всяка една от тях – на Невяна и Катрин от момента, в който ги видях на големи състезания, на Ерика и Боряна от времето на прекрасния ни отбор за девойки, на Петя от миналото лято, когато игра в

Международния турнир в София и си пожелах да я видя в отбора. Но с един жест, те ме очароваха. При награждаването на Държавното първенство **трите медалистки Невяна Владинова, Катрин Тасева и Боряна Калейн** позираха за снимка и поканиха при себе си четвъртата **Ерика Зафирова**, за да участва и тя. Толкова се зарадвах на този жест, дори не забелязах на кое момиче беше инициативата. Радостта ми днес е още по-голяма. На въпросната снимка Невяна е отбелязала и контузената **Петя Борисова**.

Това е поведението на един голям отбор. Браво на момичетата за отношението им една към друга. Браво на Бранимира Маркова, Силвия Стойнева, Марияна Памукова, Белла Каранчева и Николай Боев, че не позволяват на личната амбиция да надделее, а че превърнаха пет момичета в едно.

Специално лимтирано издание
Главен редактор: Венета Янева
Автори: Мария Чернева, Стефан Ралчев
Снимки: Петър Матеев

ЛЕКСИКОН

Име: Невена Владимова

Прякор (ако имаш): Няня

Любимият ти град в България и в чужбина: Плевен и Рим

Любима песен/изпълнител: Дженифър Лопез

Любим филм/актьор: Джони Деп

Идол в гимнастиката: Мария Петрова

Любим уред: Обичам ги всички

Любима програма (може и от предишен сезон)

Любимото ти трико (може и от предишен сезон): За лента 2015г.

Следиш ли друг спорт, освен гимнастиката (какъв): Лекс Атлетика, Волейбол

Идол в спорта: Цвет Лалова

Имаш ли талисман: Да (няколко)

Най-ценната ти победа: Световната купа в София 2017г.

Какво е твоето хоби? Да рисувам

Какъв подарък искаш за рождения си ден? Скок с парашут

Обичаш ли да даваш интервюта или да отговаряш на въпроси? По-скоро се притеснявам

Какво качество не притежаваш, а искаш да го имаш? Искам да съм малко по-нахална

Дай автограф за Красивата страна на спорта

